

Свічка

Іван Малкович

Голе тіло зібгало сорочку
й сховало за пазуху в себе, аби та сорочка колись
його підпалила, щоб тіло розтало
й комусь присвітило а чи відсвітило —
бо ж рись
опівнічна чигає на кожного з нас
і снігом дрібоньким задурює очі наївні,—
нам воду святу йорданицю приспали на час,
нам перших, і других, і третіх порізали півнів,
нам сад прорідили — тріпочуть дрова яблінкові
в вогні у печі: піч у кахлях новітніх — димить.
Та, зневаживши рись,
мовчком
в цій надтріснутій мові
ми
при свічці
затулюєм діри —
на тиждень?
на мить?